

- julkinen keskustelu siitä, millä tavoin komissio käsittää Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklan ja Euroopan ihmisoikeussopimuksen 6 artiklan 1 kappaleen tulkinnan
- sisämarkkinoiden suojaaminen
- Unkarin kuulumisesta Euroopan unioniin johtuvien etujen osoittaminen kansalaisille.

Kanne 15.9.2017 – *PlasticsEurope v. ECHA*

(Asia T-636/17)

(2017/C 382/67)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: *PlasticsEurope AISBL* (Bryssel, Belgia) (edustajat: asianajajat R. Cana, E. Mullier ja F. Mattioli)

Vastaaja: Euroopan kemikaalivirasto (ECHA)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- ottamaan kanteen tutkittavaksi ja toteamaan sen perustelluksi,
- kumoamaan 7.7.2017 julkaistun päätöksen, jolla päivitettiin erityistä huolta aiheuttavien aineiden ehdokasluetteloa Bisfenoli-A:n (BPA) osalta kemikaalien rekisteröinnistä, arvioinnista, lupamenettelyistä ja rajoituksista annetun asetuksen (EY) N:o 1907/2006 (EUVL 2006, L 396, s. 1; jäljempänä REACH-asetus) 57 artiklan f alakohdan perusteella,
- velvoittamaan ECHA:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut, ja
- toteuttamaan muut tarpeelliseksi katsotut toimenpiteet.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kuuteen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäisen kanneperusteen mukaan vastaaja loukkasi oikeusvarmuuden periaatetta, kun se sovelsi ristiriitaisia ja ennalta-arvaamattomia kriteereitä arvioidessaan BPA:n väitettyä hormonitoimintaa häiritseviä ominaisuuksia ihmisten terveyteen.
- 2) Toisen kanneperusteen mukaan vastaaja teki ilmeisen arviointivirheen ja laiminlöi huolellisuusveloitteensa.
  - Vastaaja ei ole näyttänyt toteen, että BPA on hormonitoimintaa häiritsevä aine, jonka osalta on tieteellisiä todisteita todennäköisistä vakavista vaikutuksista ihmisten terveyteen tai ympäristöön, ja joka antaa aihetta samantasoiseen huoleen kuin REACH-asetuksen 57 artiklan a–e alakohdissa mainitut aineet, ottaen huomioon, että (i) vastaaja on pyrkinyt näyttämään toteen ainoastaan sen, että BPA:lla on väitettyjä ”hormonitoimintaa häiritseviä ominaisuuksia”, (ii) BPA:n tunnistaminen ei täytä REACH-asetuksen 57 artiklan f alakohdassa ja unionin oikeuden yleisissä oikeusperiaatteissa asetettuja vaatimuksia, ja (iii) vastaaja teki ilmeisen arviointivirheen, kun se ei ottanut turvallisen altistumistasojen johtamista huomioon merkityksellisenä tekijänä arvioidessaan BPA:ta REACH-asetuksen 57 artiklan f alakohdassa vahvistettujen kriteereiden kannalta, ja
  - vastaaja ei ottanut huomioon kaikkea olennaista tietoa, erityisesti CLARITY-BPA -tutkimusta.

- 3) Kolmannen kanneperusteen mukaan riidanalaisella päätöksellä loukataan oikeusvarmuuden ja luottamuksensuojan periaatteita, koska siinä ei oteta huomioon vaadittuja tutkimuksia, jotka on todettu merkityksellisiksi BPA:n väitettyjen hormonitoimintaa häiritsevien ominaisuuksien arvioinnissa, erityisesti CLARITY-BPA -tutkimusta, ja koska päätöksessä ei oteta turvallisen altistumistason johtamista huomioon merkityksellisenä tekijänä määritettäessä samantasoista huolta.
- 4) Neljännen kanneperusteen mukaan riidanalaisella päätöksellä rikotaan REACH-asetuksen 59 artiklaa ja 57 artiklan f alakohtaa, kun siinä tunnistetaan BPA erityistä huolta aiheuttavaksi aineeksi 57 artiklan f alakohdassa vahvistettujen kriteereiden kannalta, koska 57 artiklan f alakohdassa katetaan ainoastaan ne aineet, joita ei ole vielä tunnistettu artiklan 57 a–e alakohdan mukaisesti.
- 5) Viidennen kanneperusteen mukaan riidanalaisella päätöksellä rikotaan REACH-asetuksen 2 artiklan 8 kohdan b alakohtaa, koska välituotteita koskee vapautus koko VII osaston soveltamisesta, joten ne jäävät 57 ja 59 artiklan soveltamisalan ja lupamenettelyn ulkopuolelle.
- 6) Kuudennen kanneperusteen mukaan riidanalaisella päätöksellä loukataan suhteellisuusperiaatetta, koska BPA:n sisällyttäminen ehdokasluetteloon, vaikka se ei ole välituote, ylittää sen, mikä on aiheellista ja tarpeen tavoitellun päämäärän saavuttamiseksi, eikä se ole vähiten rajoittava toimenpide, johon Euroopan kemikaalivirasto olisi voinut ryhtyä.

Kanne 20.9.2017 – Policlínico Centro Médico de Seguros ja Medicina Asturiana v. komissio ja SRB

(Asia T-637/17)

(2017/C 382/68)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Policlínico Centro Médico de Seguros, SA (Oviedo, Espanja) ja Medicina Asturiana (Oviedo) (edustajat: asianajajat: R. Vallina Hoset ja A. Lois Perreau de Pinninck)

Vastaaja: Yhteinen kriisintarkkailuneuvosto (SRB)

Vaatimukset

Kantajat vaativat unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan yhteisen kriisintarkkailuneuvoston tekemän päätöksen SRB/EES/2017/08, jolla Banco Popular Espanol S.A.-niminen laitos asetettiin kriisintarkkailumenettelyyn;
- kumoamaan komission 7.6.2017 tekemän päätöksen EU/2017/1246, jolla hyväksyttiin Banco Popular Espanol S.A:n asettaminen kriisintarkkailumenettelyyn;
- tarvittaessa toteamaan SEUT 277 artiklan mukaisesti, ettei asetuksen N:o 860/2014 15, 18, 20, 21, 22 ja/tai 24 artiklaa voida soveltaa
- velvoittamaan SBR:n ja komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.